

I. Proba teoretică:

1. Eroarea – viciu de consimțământ - 2,50 p.

Noțiune – 0,50 p.

Structura erorii – viciu de consimțământ - 0,25 p.

Cerințele erorii – viciu de consimțământ – 1,75 p.

- element determinant (0,50 p)

- în cazul actelor juridice bilaterale sau multilaterale, cu titlu oneros, cunoașterea (a cunoscut sau ar fi trebui sa cunoască) de către partea cocontractantă a caracterul determinat al elementului asupra căruia cade falsa reprezentare (1 p)

- nu este necesar ca fiecare parte să se găsească în eroare (0,25 p.)

2. Efectele admiterii acțiunii în revendicare imobiliară 2,50 p

Restituirea lucrului – 0,50 p.

Problema restituirii fructelor - 0,50 p.

Situația cheltuielilor făcute de posesor cu lucrul pe care îl restituie – 1,50 p.

- cheltuieli necesare (0,50 p.)

- cheltuieli utile (0,50 p.)

- cheltuieli voluptuorii (0,50 p.)

II. Proba cu caracter aplicativ:

Speța 1 – 2 p.

Care sunt cotele succesoriale ce revin fiecărui acceptant al succesiunii?

Fiecare părinte va culege câte $\frac{1}{4}$ din moștenire – 0,75 p.

Legatarul va culege $\frac{1}{2}$ din moștenire – 1 p.

Fratele bun nu va culege nimic din moștenire – 0,25 p.

Speța 2 – 3 p.

a) A procedat corect instanța de judecată? Motivați.

Hotărârea instanței este legală. X a folosit calea acțiunii oblice. Acțiunea în ieșire din indiviziune nu este o acțiune exclusiv personală a debitorului, deoarece prin drepturi cu caracter exclusiv personal se înțeleg acele drepturi a căror exercitare implică o apreciere subiectivă din partea titularului lor, ceea ce nu este cazul acțiunii de ieșire din indiviziune, ce aparține deopotrivă tuturor coindivizarilor, niciunul dintre ei neputându-se opune unei asemenea acțiuni – 1,50 p.

b) În cazul în care hotărârea ar rămâne irevocabilă și un terț (alt creditor chirografar al lui Y) ar dori să urmărească bunurile ce i-au revenit acestuia în urma ieșirii din indiviziune, care sunt drepturile lui X?

Dacă creditorul X câștigă procesul, bunurile intră în patrimoniul lui Y și vor servi la asigurarea gajului general al creditorilor chirografari, fără ca X să aibă vreun drept de preferință față de ceilalți – 1,50 p.

I. Proba teoretică:

1. Efectele introducerii cererii de chemare în judecată 2,75 p.

- investirea instanței (0,25 p.)
- determinarea cadrului procedural în care se va desfășura judecata (0,25 p.)
- alegerea de competență în cazul competenței teritoriale alternative (0,50 p.)
- posibilitatea transmiterii calității procesuale în acele cazuri în care, datorită naturii strict personale, cererea nu poate fi introdusă de altcineva decât titularul dreptului la acțiune, fiind însă permisă transmiterea ei moștenitorilor, dacă a fost introdusă înainte de deces de către titular (0, 40 p.)
- punerea în întârziere a debitorului (0,50 p.)
- încetarea buneii – credințe a părâtului (0,25 p.)
- dobândirea caracterului de drept litigios (0,10 p.)
- întreruperea prescripției extinctive (0,50 p.)

2. Suspendarea legală de drept a judecării – 2,25 p.

- cazurile prevăzute la art.243 C.proc.civ. (1 p)
- cazul prevăzut la art.21 C.proc.civ. (0,25 p.)
- cazul prevăzut la 155 alin.2 C.proc.civ. (0,25 p.)
- cazul prevăzut la 19 alin.2 C.proc.pen. (0,25 p.)
- cazul prevăzut la art.36 din Legea nr.85/2006 (0,25 p.)
- cazul prevăzut la art.4 din Legea nr.554/2004 (0,25 p.)

II. Proba cu caracter aplicativ:

Speța 1 – 2,50 p.

a. Care este momentul procesual până la care se poate introduce o cerere de intervenție principală?

Cererea de intervenție principală poate fi formulată până la închiderea dezbatelor în fața primei instanțe și în apel, dar numai cu învoirea părților. Este inadmisibilă în recurs. Discuții cu privire la admisibilitatea formulării cererii de intervenție în caz de rejudecare a fondului după casare. Discuții cu privire la admisibilitatea formulării cererii în faza contestației în anulare sau revizuirii – 0,75 p.

b. Care este regimul juridic/procesual al încheierii prin care instanța se pronunță asupra admiterii în principiu a cererii de intervenție principală?

Încheierea de admitere în principiu are caracter interlocutoriu. Încheierea de admitere în principiu se atacă numai odată cu fondul, fiind supusă căii de atac prevăzute pentru hotărârea care finalizează procesul în cadrul căruia a fost formulată. În caz de respingere, intervenientul poate formula calea de atac numai odată cu fondul, dar calea de atac se va rezuma la analizarea legalității încheierii prin care instanța s-a pronunțat asupra admiterii în principiu a cererii de intervenție – 0,75 p.

c. A procedat corect instanța de judecată când a admis în principiu cererea de intervenție principală formulată de către intervenientul Z? Motivați răspunsul.

În mod greșit instanța a admis în principiu cerere de intervenție. Deși intervenientul invocă un drept propriu, acesta nu avea nicio legătură suficientă între cererea principală și cererea de intervenție, care să justifice judecarea împreună a celor două cereri. Obiectul cererii de intervenție nu are o stare de interdependență sau strânsă legătură cu cel al cererii principale – 1 p.

Speța 2 – 2,50 p.

a. Ce soluție va adopta instanța asupra excepției de necompetență invocată de Y? Motivați.

Instanța va respinge excepția de necompetență. Cerere de revizuire se întemeiază pe motivul prevăzut la art.322 pct.7 C.proc.civ. În acest caz competența de soluționare a cererii de revizuire revine instanței mai mare în grad față de instanța sau instanțele care au pronunțat hotărâri contradictorii – 0,50 p.

b. Ce soluție va adopta instanța asupra cererii de revizuire și cu ce motivare?

Instanța va respinge cererea de revizuire deoarece aceasta este admisibilă numai atunci când există două hotărâri potrivnice și nu s-a invocat excepția autorității de lucru judecat în fața instanței care a pronunțat a doua hotărâre sau, deși a fost invocată, instanța nu s-a pronunțat asupra ei. Atunci când s-a invocat autoritatea de lucru judecat în fața instanței ce a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se solicită și instanța s-a pronunțat asupra ei, reluarea acestei probleme pe calea revizuirii nu este admisă. Nu este corectă susținerea intimatului Y relativă la inexistența identității de persoană deoarece se solicită identitate juridică iar nu identitate fizică, astfel că cerința identității de părți este satisfăcută în cazul în care calitatea procesuală s-a transmis unui succesor al părții – 2 p.